

Hodnocení vedoucího diplomové práce – teoretická/praktická část*
Hodnocení vedoucího bakalářské práce – teoretická/praktická část*

Jméno a příjmení studenta	BcA. Tereza Anderlová		
Studijní program	8206 T102		
Obor/ateliér	Multimedia a design – Design skla		
Forma studia	Prezenční	Akad. rok	2013/2014
Název práce	20 kilo		
Vedoucí práce	doc. MgA.Petr Stanický, M.F.A.		

Tereza Anderlová ve své diplomové práci na téma 20 kilo představuje projekt, zabývající se sbírkou předmětů, které jsou ve vzájemné integraci s relikviářem. Spojujícím prvkem je součet jejich váhy, která činí 20 kilogramů.

V úvodní fázi teoretické práce nás autorka seznamuje se svou dosavadní tvorbou. Ta má představit jednotlivé koncepce a přístupy témat, která se vztahují k motivu lovectví. V souvislosti s touto osobní rešerží, se autorka snaží nalézt vzájemné souvislosti s tématem, které v diplomové práci zpracovává. Dochází tak ke kontextualizaci dosavadní tvorby.

Diplomantka v teoretické části objasňuje roli sbíraných předmětů, které jsou neodmyslitelnou součástí jejího života. Popisuje jednotlivé kategorie, kterým se sběratelsky soustavně věnuje. Jsou to mince, cukry, mapy, kameny, předměty z honů a rostliny. Každé sbírce věnuje krátkou kapitolu, která by měla čtenáři odhalit důvody sběratelského zájmu. Přítomnost relikviáře je objasněna určitou posvátností nasbíraných předmětů. Jejich historii a tvarosloví se ale autorka věnuje stručně což se podle mého názoru promítá do celé práce.

Naopak kapitola, věnující se autorům, které měly na práci Anderlové vliv je mnoho. Ale jejich výběr je omezený pouze na výtvarný vliv, který se promítá do tvorby autorky. Podle mého názoru, by si téma zasloužilo větší soustředěnost. Autorka sice uvádí několik přístupů v současném pojetí relikviářů nicméně uvádí pouze jednoho autora, který se zabývá sbíráním předmětů. Pokud bychom měli získat oporu v koncepci autorčina řešení, je nezbytné zmínit Blanku Kirchner, která se věnuje sbírání nejrůznějších předmětů a vytváří náročné trasy s mapkou, pomocí které nalézáte další kusy do její sbírky. Nebo přinejmenším Katie Holten. Tato autorka sbírá nejrůznější kamínky, mušle, rostlinky, větvičky, které dokumentuje citlivou kresbou s skládá do nejrůznějších kompozic. Soustavně sleduje sbíraný předmět, který se stává předmětem zkoumání do největšího detailu.

Při popisu samotné realizace, se autorka opět vrací ke kategorizaci sbíraných předmětů pomocí kterých vysvětluje jejich aplikaci do relikviáře. Každý nasbíraný kus pečlivě aranžuje do skleněné nádoby. Podle mého názoru se však až příliš omezuje ustáleným chápáním sbíraného předmětu. Jak sama uvádí, není schopna se ho vzdát ve prospěch své koncepce. Předměty jako takové vkládá do tvaru, který má být schránkou pro něco výsostného, výjimečného. V tomto případě bych uvítala větší rozsah materiálových zkoušek, které by ukotvili autorčino rozhodnutí ponechat předměty tak, jak jsou nalezeny. Vzhledem k jejich

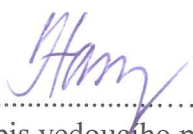
povaze, se nám nabízí nepřehledné množství aplikovaných technologií, které by umožnili předměty transformovat do tvaru, který bude odpovídat devocionální kultuře. Zde se podle mého názoru rozchází autorčino pojetí relikviáře s jeho významovou podstatou. Relikviář měl totiž primárně devoční význam. Domnívám se, že zde dochází k záměně s vývěvou, která je uvedena v úvodu teoretické práce.

V souvislosti s tvaroslovím a výtvarným řešením relikviářů se objevuje několik spojujících prvků a tím je jejich vrstvení a jejich postprodukce. Obsah relikviářů je rozmanitý a jejich výtvarné zpracování také. Objevují se zde trochu nečitelné momenty, jako je přítomnost mp3 přehrávače popisující cestu z Gentu do Zlína. Očekávala bych, že tento prvek bude propojovat další předměty vystavené v relikviářích. Jako kdyby zvuková stopa z destinace do destinace vážala těch pár cukrů, které jsem během cesty pobírala. Pár kamínků co jsem našla atd. Vše působí poněkud roztržštěně a zmateně. Není zde zcela jasný scénář, který by ukotvil velice bohatě strukturovanou několika letou práci.

I přes všechny výhrady si text si zachovává zřetelně členěnou strukturu a sleduje zvolené téma soustavně. Práce Terezy Anderlové je svým způsobem její osobní zповědí. Jakýmsi deníkem, který nám odhaluje průřez několika událostí, pocitů a života. Domnívám se ale, že potenciál takového materiálu nebyl zcela vyčerpán.

Návrh klasifikace .....C.....

V(e) ..... dne .....

.....
podpis vedoucího práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------

* nehodící se škrtněte